

Bet. o. lovf. vedr. udlændingeloven

Vi er imod de besynderlige »formodningsregler«, som ministeren selv anerkender, at der ikke er præcedens for i dansk lov!

Vi er imod, at danske statsborgere fortsat skal forhindres i at gifte sig og bosætte sig her i landet med den, de vil. Hvis et ægtepar kan forsørge sig selv og den ægtefællesammenførte er parat til at lade sig integrere, skal staten ikke blande sig.

Vi er imod, at danske statsborgere med anden etnisk baggrund reelt stilles langt dårligere end etniske danskere.

Vi er imod, at ordet stamtræ overhovedet skal optræde i det moderne Danmarks lovgivning.

Vi beklager, at regeringen med lovforslaget gør op med den tradition, der altid har sikret ligestilling mellem danske statsborgere og medlemmer af det danske mindretal syd for grænsen. På trods af ministerens mange forsikringer om, at så længe der sidder en sønderjyde som integrationsminister, behøver ingen at bekymre sig, er der som mindretalsdansk grund til at være på vagt. Fra nu af skal også medlemmer af det danske mindretal i Sydslesvig opfylde tilknytningskravet, hvis de ikke har været danske statsborgere eller boet i Danmark i 28 år.

Vi er imod, at det nærmest er umuligt for flygtninge og indvandrere at få familiesammenføring.

Vi er imod, at man, hvis andre i ens familie har indgået ægteskab med en udlænding, som udgangspunkt er under mistanke.

Vi er imod, at et så alvorligt problem som tvangsægteskaber bruges som undskyldning for en fremmedangst politik. Hvis man mener, at ægteskaberne skal reguleres, må det ske via ægteskabslovgivningen, ikke udlændingelovgivningen!

Vi er imod, at purunge danske statsborgere med anden etnisk baggrund af deres familie tvinges til at forlade Danmark for at blive tvangsgiftet i forældrenes hjemland. Den danske stat har ansvar for at beskytte sine borgere, herunder selvfølgelig at sikre, at der rejses sag mod dem, som medvirker til tvangsægteskabets indgåelse. Det danske stat gør sig skyldig i ansvarsforflygtigelse, når ofre landsforvises frem for at støttes.

Vi er imod diskriminationen, den manglende retssikkerhed og den manglende frihed til som borger i Danmark selv at kunne bestemme, hvordan man vil leve sit liv.

Vi beklager dybt, at Danmark med dette lovforslag endnu engang skriver sig ud af det europæiske samarbejde på udlændingeområdet. Med lovforslaget lægges der op til en ny form for opholdsshopping inden for EU-landene. Danske statsborgere, som ikke kan få ægtefællesammenføring i Danmark, kan tage til et andet EU-land, arbejde der i en kort periode og derefter vende tilbage til Danmark med deres udenlandske familie. Som EU-borger har man *ret* til ægtefællessammenføring. Som EU-borger har man *ret* til at leve sammen med sin familie i Danmark. Det har man ikke som dansk statsborger.

Det moderne Danmark er født af opgøret med et samfund, hvor staten kunne blande sig i borgernes privatliv, hvor slægt og blodsbandt bandt det enkelte menneske på hænder og fødder. I kampen mod indvandrernes såkaldte middelalderlige traditioner vender Danmark selv tilbage til traditioner, som hører fortiden til. I kampen mod »dem«, mister vi noget af det, som mere end 150 års kamp har ført til: individets frihed, retten til selv at vælge, hvem man vil dele sit liv med, retten til privatliv, retten til at være individ.

Et *andet mindretal* i udvalget (KD) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Kristendemokraternes medlem af udvalget har nogle grundlæggende betænkeligheder ved lovforslaget. Først og fremmest finder vi i partiet det dybt problematisk, at der nu foretages yderligere stramninger over for en bestemt befolkningsgruppe, der forskelsbehandles. Regeringen fremsætter under påskud af at ville tvangsægteskaberne til livs et lovforslag, der i den grad forskelsbehandler og fører til yderligere stigmatisering af de etniske minoriteter, som befinder sig i Danmark.

Der er ifølge rapporten »Integrationsforskning i Danmark 1980-2002« tre grundlæggende årsager til, at indvandrere har en tradition for at gifte sig med personer fra egen etnisk gruppe. For det første har de ønsket om at bevare en bestemt kulturel identitet, som ofte handler om religion. For det andet vil de undgå kulturelt betingede konflikter inden for en nyetableret familie og mellem familiegenerationerne. For det tredje spiller det ind, at danskere har en høj skilsmisseprocent. Disse er alle nogle ganske legitime grunde til at vælge en partner inden for ens egen etniske gruppe, og de er overvejelser, som ingen kan